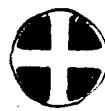

100556

Nasjonal Samling

er ikke noe politisk parti, men

en bevegelse som vil samle folket av alle klasser og stender på tvers av partigjerder og klassemotninger.

Nasjonal Samling vil bygge opp igjen samfundet på det åndelige og moralske grunnlag i folket.

Nasjonal Samling vil verne om kristendom, hjem og moral og bekjempe de nedbrytende kreftene.

De borgerlige partiers såkalte kamp mot marxismen og gudløsheten er bare spillfekteri og tomt snakk. De gir stadig etter for de gudløse og er på vikende front. De er marxismens beste støtter.

VIDKUN QUISLING har skrevet:

„Marxismen er tvers igjennem og til øvgrunnens dybder gudsfiendtlig og anti-kristelig. Den er hatets religion. Jeg vet at marxismen er slik. Jeg har sett marxismen i praksis i mange år og vet hyd jeg snakker om.“

QUISLING uttalte i sin radiotale 2. oktober i år:

„Den borgerlige partipolitikk og liberalismen skaper marxister og er grunnlaget for marxismens innførelse. — — — Partipolitikken splitter folket og er en hindring for en samling mot marxismen. Derfor er i kampen mot marxismen enhver stemme bortkastet som ikke gis til Nasjonal Samling.“

QUISLING på NS riks møte i Oslo 26. juni 1936:

„For det løste gjør vi med hverandre, og derom skyter jeg til vidne Gud, som råder for alt, at ikke skal vi gi oss, før vi har fridd vårt folk eller i annet fall dø. Vi skal seire!“

BREYER, STAVOR.

Marxismen i praksis.

I det såkaldte **norske arbeiderpartis principielle program** ved stortingsvalget 1936 står det:

«Partiet som bygger på marxismen og de erfaringer som er vunnet gjennem kamper i Norge og andre land, fastslår sitt syn på utviklingen og de veier partiet vil følge for å nå frem til et socialistisk (d. v. s. marxistisk-bolsjevikisk) samfund.»

Statsminister Nygårdsvold uttalte også i sin valgtale i Kringkastingen lørdag den 3. oktober i år, at **partiets mål er å innføre marxismen i Norge**

Marxismen i praksis (foto: Quisling).

Marxismens, det vil altså si Det norske Arbeiderpartis, egentlige mål er:

**å opheve elendomsretten og friheten
å bryte ned religion og moral i folket**
for å skape et statskapitalistisk utbyttersamfund, som en del av Sovjetveldet eller, som det heter i arbeiderpartiets principielle program 1936: et verdensforbund av de socialistiske samfund, d. v. s. et marxistisk, bolsjevikisk Sovjet-Norge i avhengighet av Stalin & Co.

**Velen til dette må gå gjennem terror og vold,
borgerkrig og utslettelse av folkets egenart.**

**Som i Russland, så i Spania!
Som i Spania, så i Norge!**

100556

22001

Marxistenes kamp mot religionen.

Religionen oppfattes som en dulmende gift som holder arbeiderne nede i avhengighet av kapitalen.

Karl Marx: «Religion er folkets opium.»

Lenin: «Religionen er et åndelig fusel som bedøver kapitalens slaver, utvisker deres menneskeansikt og bringer dem til å glemme sitt krav på en noenlunde menneskeverdig tilværelse.»

Det norske Arbeiderparti bygger på det samme syn.

Statsråd Oscar Torp: «Å undervise i katekismus er å gi barnehjernene alkohol.»

Billede fra en norsk marxistisk brosjyre, Oslo 1932.

Hambro uttalte i stortinget at man måtte gi arbeiderpartiet „en fair chance“. En „fair chance“ til hvad? Til å gjennemføre marxismen og dens prinsipper!

De kjempende gudløse.

Marxistenes central for den gudsfiendtlig propaganda er i Moskva under ledelse av jøden Yaroslavski (Gubelmann).

De gudløses kamp forbund har sine avdelinger i alle land.

Yaroslavski har uttalt: „Vi forkynner krig mot all religion, en krigersk gudleshet.“

Undervisningsministeren, Lunatscharski, har uttalt: „Vi hater de kristne og kristendommen, for de forkynner kærlighet til nesten og barmhjerlighet, hvilket er i strid med våre prinsipper.“

I deres offisielle tidsskrift «Den gudløse» står det: „Ingen reverbande er så skadelig som prest og sektvesenet. Ingen silbrig hok har gjort så meget ondt som bibelen.“

Det er disse folk Det norske arbeiderparti er solidarisk med!

Det er disse folk arbeiderpartiet, ifølge sitt prinsipielle program for 1936, vil støtte!

Finn Moe, redaktør av arbeiderpartiets offisielle tidsskrift, Det 20de århundre, skrev i Arbeiderbladet 15. april, 1929: «Kristendommens syn står mot det vi hevder.»

Martin Tranmæl skrev i Arbeiderbladet 1930: «Prester har alltid vært som bikjer efter døende og lik.»

Og i Arbeiderbladet 1932: „Hver søndag formiddag huserer prester i Kringkästingen. Det er som regel en lidelse å høre deres prekener.“

Statsminister Nygårdsvold erklærte sig i stortinget 8. april 1929, enig med kommunisten Aase i, at kirken var et bremseapparat i klassekampen og en levning fra fortiden som skulle være avskaffet.

Bondepartiet:

Det norske Arbeiderpartis ledere, som er solidariske med plyndrerne og kirkeskjenderne i Moskva og Spania, har **bondepartiet** i Norge sluttet forlik med og holder ved regjeringsmakten.

Venstre

siste regjeringer har støttet sig til marxistene i stortinget, og har stadig gitt kulturbolsjevikene sin tilslutning.